

A fantomokról.

Az éterikus erők a halál után. — A fantomok szerepe a testbeöltözésnél. — Felelősség a fantomokért. — A fantomok mint szellemruhák. — A fantomok egyéb felhasználási módjai. — Fantomok megnyilatkozása spiritista üléseken. — A periszprit feloszlása. — Betegségi hajlamok a fantomokban.

Az emberi életet ismeritek, arról tehát nem beszélek, hanem egy nagy ugrással áttérek az élet végére. A fizikai test is elkopik és elhervad, mint a virág, és porrá lesz, mert ennek így kell lennie. Az erők kezdenek gyengülni, a szervek kezdik a munkát abbahagyni. Azok az éterikus erők, amelyek a testet fölépítették, és kifejezésre juttatták mindazt, amit kifejezésre juttatni feladatuk volt, — mert magasabb hatalmak írták elő számukra — kezdenek mindinkább összezsugorodni a testben, és az öregség beáll és bekövetkezik a halál. *Az éterikus erők, melyek így összezsugorodnak, mindinkább a lélek körül időznek; és ha a lélek rosszul bánt ezekkel az erőkkel, és szenvedtette ezeket, akkor ezt a szenvedést a halál után a lélek érzi az éterikus test erőiben mindaddig, amíg csak az éteri testtől nem tud elválni; mert az éterikus testnek le kell válnia mindenkiről.*

Van olyan ember, akiről a halál pillanatában leválik az éteri teste, és van, akinek csak hosszú évek múlva — többnyire annyi idő múlva, mint amennyit a földön élt — és akkor meztelennek, tehetetlennek, gyengének érzi magát a szellem. Ennek az éterikus testnek is megvan a maga törvénye. Ennek is bele kell vegyülnie ismét abba a nagy körforgásba (rotáció), amely a tisztulás állomásain keresztül egy-egy fokkal magasabbra emeli. Ezekon keresztül menve azután ismét ott áll az éterikus test a benne lappangó hajlamokkal, amelyeket attól a szellemtől örökölt, akit azelőtt szolgált. Ekkor ez az éteri test (fantom) belekerül abba a nagy csarnokba, ahol az anyagokat szétszedik és minősítik, hogy megtisztítva ismét más szellemeket öltöztessenek beléjük. Mindaddig megmarad ez a fantom és szolgál más-más testbeöltöző szellemeket, amíg végül

ismét — hogy úgy fejezzem ki magam — az ő igazi gazdájához nem kerül, azaz ahhoz a szellemhez, aki létrehozta, hogy vele ismét egybeforrva — minthogy ebben, mint saját egyéni fluidjaiban nagyon jól érzi magát — az feloldja, áttisztítsa, azaz lelkielővé tegye.

Mivel ezek az éterikus testek is több rétegből állnak, amely rétegek mind külön-külön minősítetnek, vannak olyan éterikus testek, amelyeket részekre bontanak, és a darabokból új szellemruhát alkotnak annak a törvénynek a munkásai, amely mindig újabb és újabb alakkal ruházza fel a természetet, hogy mindig jobb és magasabb rendű megjelenési formák álljanak elő. Azonban az embernek is kötelessége ezeket a burkokat mindig jobbakká, szebbekké, tisztábbakká tennie, hogy minden egyes megjelenés után szebb és jobb formában jöhessen vissza a fizikai síkra. Ezek az éteri testek anyagok, bár természeti erők, amelyekben élő tulajdonságok vannak latens elraktározva, annak a szellemnek a tulajdonságai és hajlamai t.i. aki az ilyen fantomot levetette, önmagukban azonban, amikor a szellemtől külön vannak, ezek a hajlandóságok **nem érvényesülhetnek; kifejezésre csak akkor juthatnak, ha ismét élő lélekhez kapcsolatnak.**

Vannak egyének, akik uralják ezeket a harmadlagos életerőket; képesek ezeket megeleveníteni és parancsolni nekik; sőt a materializációs médiumok körül nem egyszer ilyen anyagok fölhalmozódása hozza létre a jelenségeket. Ezek a fantomok kénytelenek engedelmeskedni annak, aki nekik parancsolni tud, és gépiesen követik azt az akaratot, amely egy testben lévő, vagy testen kívüli szellemtől ered. Vannak emberszellemek, akik a saját testükből kihelyezkedve és ilyen üres fantomba öltözködve, megjelenni tudnak. **Mindebből a lényeg csupán annyi, hogy ezek a fantomok felhasználhatók; és ha jó és igaz törekvések hatották át azokat, akik viselték, a következő fordulónál a gondviselést intéző kezek felhasználják ezeket és olyan gyenge szellemeknek, akik**

nagyon szeretnének megjavulni, sokszor ilyen erős jellemű szellemek levetett fantomjait juttatják öltözetül, hogy ezek a jóban valamennyire megállhassanak. Felhasználják továbbá a nagyon jókedélyű, nyugodt szellemek fantomjait a zord és mogorva szellemek felöltöztetésére, hogy ezeket valamennyire is elviselhetőkké tegyék és számukra, emberi életükre bizonyos előnyöket biztosítsanak. Felhasználják az erélytelen szellemek felruházására az erélyesek, sőt majdnem kemény természetűek levetett ruháit, még pedig úgy, hogy legtöbbször csak azokat a részeket hagyják meg bennük elevenen élni, amelyek éppen annak a hibának kiküszöbölésére szükségesek, amelyet a Gondviselés ki akar küszöbölni.

Így aztán nagyon sokszor megtörténik, hogy a különben zord és mogorva szellemek kétféle életet élnek; t. i. bensőjükben búskomorságot, embergyűlöletet éreznek, de ha más emberekkel összejönnek, egyszerre az Ő külső burkuk hajlamai lépnek előtérbe, és barátságosak tudnak lenni. És sokszor önmaguk sem tudják, hogyan nem tudnak ellenállni, mikor éppen nem akarnak barátságosak lenni, és ahelyett éppen meglepik őket akarataik ellenére, minden átmenet nélkül ezek a barátságos érzések. Vannak zsugoriak, akik könnyelmű, sőt pazarló szellemek tidajdonságait kapják ajándékkul, és nem tudják megérteni, miért vannak néha olyan pillanataik, amikor fősvénykednek és ismét olyan pillanataik, amikor könnyelműen eltékozzolják azt, amit gyűjtöttek.

Vannak szeretetlen és önző emberek, akikkel nem boldogulna a világ, és mégis egyes személyekkel szemben nagy önzésük és szeretetlenségük megtörik. Ennek oka az, hogy azok az életerők, amelyeket felöltöztek, valaha ahhoz a másik lélekhez tartoztak és a gépies ösztönben megmaradt vonzódás szorosabbá teszi a kapcsolatot a két lélek között. Nagyon gyakori a rokonszenv és ellenszenv ilyen megnyilatkozása, ami ilyenkor nem a lélekből fakad, hanem a külső, ösztöni lényből.

Ha valaki az ő u. n. fantomjában a földi, testi életében bizonyos célok elérésére törekedett, ezzel a törekvéssel a fantomba belenyomja a maga lelki arculatát, az ő lelki formáját, törekvéseinek azokat a vonásait, amelyek földi életében leginkább kidomborodtak. Így azután egy-egy fantom, amit az emberszellem magáról levet, minden egyes földi élettel tökéletesedik, erőben és formában gyarapodik, és mindinkább nyer kifejező képességben. Ezáltal mindjobban kezd hasonlítani a lélekhez. Ezekben a kiképzett hüvelyekben a földi szférák bővelkednek, mert ezeket a természet nem engedi szétrombolni. Ezek szétbontására csak akkor kerül a sor, ha már annyira megromlanak, hogy lehetetlen lenne a jóra felhasználniuk a testöltést végző gondviselő kezeknek. Ha ez bekövetkezik, akkor a minősítési törvény újra felbontja ezeket, és erőiket új képződéshez használja fel.

De ha a szellemek törvényesen éltek ezekben a fantomokban, azaz nagyon nagy bűnt nem követtek el, akkor ezek a hüvelyek nem az alsó világokba kerülnek többé, hanem a felsőbb légkörökbe. És ha az emberi szellem ezeknek a sorsát előbbre vitte, jó és törvényes módon használta őket, akkor ezek felett a hüvelyek felett rendelkezni fog, mert ezek később lelkierökké finomulnak, és olyan fluidokká válnak, amelyeket a szellem, amikor már a föld légköréből kinőtt, a saját részére mint szellemi ruhát felhasználhat. Ezek azok az erők, amelyek mint az életszalag a test és szellem között, egyes szellemek között kapcsolatokat hozhatnak létre. Így vannak ezekben a hüvelyekben bizonyos átváltozási képességek, gyorsan feloldódó erők, amelyek különböző médiumításokat, s e révén összeköttetéseket hozhatnak létre a szellemvilággal. Azonban hogyha a szellem sokat vétkezett ezek ellen a természetes erők ellen, és nem adta meg nekik azt a kötelező kíméletet, azt az előrehaladást, amire ezeknek szükségük lett volna (s egyúttal az ő lelkének is), akkor ezek az erők, mint viszonthatások ott maradnak az ő lelkükön, mint külső burkok. Mint periszprit, és

a benne mutatkozó visszahatás okozza a szellemeknél a test képzetét, ami a szellemet megköti, s ami ellen nem tehet semmit. Mikorra az éteri testek fluiddá válnak, akkor már ezeket a fluidokat a szellem az ő megjelenése alakjául úgy használja föl, ahogyan akarja, mint ahogyan az emberek a földi ruhába öltözködnek. Amikor a vágya, vagy a szükség úgy hozza magával, hogy valamelyik régebbi életének alakjában jelentkezék a földön, akkor egy gondolattal az ő fluidjaiból ugyanazt a formát tudja megrögzíteni magának, amely formát valaha ezek a fluidok kifejeztek, s amelyet mindvégig mintegy materiális háttérül megőriztek.

Így a szellemnek megvan sokszor a képessége — persze nem az alacsonyabb szférákban — hogy ahol ő maga nem jelenhet meg, mert el van foglalva, vagy nagy megerőltetésébe kerülne lemerülnie azokba a nagyon sűrű állapotú fluidokba, amilyenekben a földi embercsoportok sokszor vannak, és nagyon nehezen tudná ott magát kifejezni, **akkor egy-egy ilyen fantomot telít az ő gondolatával, az ő érzésével, és az ő akaraterejével mintegy üzenetvivőnek használja azt fel. Nagyon -sokszor ilyen fantomok jelennek meg az üléseken is és adnak le bizonyos formai igazságokat — mert lényegeket nemigen, vagy legföljebb csak igen rövid életűeket adhatnak le. — Így nagyon sokszor fordul elő, hogy fluid beszél.**

Az ilyen fantomokban tehát olyan gondolatok és érzések jelenhetnek meg, amilyen gondolatok és érzések éltek bennük annak idején, amikor ezeket egy más szellem élte. De nagyon sokszor más szellemek is felhasználják ezeket és gyakran materializációs jelenségek létrehozására is az ilyen fantomok szolgálnak. Sőt azt lehet mondani, hogy a fizikai médiumításokhoz, és fizikai jelenségekhez majdnem kizárólag ilyen hüvelyek használatnak fel. Természetesen ezeket a fantomokat mindig aszerint a fokozat szerint veszik igénybe, amilyen fokon azok az emberek állnak, akikkel

érintkeznek; csak az a fontos, hogy a médiumok külső fantomja és ezek a felvett fantomok rokonszenvezni tudjanak egymással. Azért nem lehet valaki olyan médium, amilyen akarna lenni. Például valakinek van fizikai médiumítása, és ő más egyebet kívánna, ez nem következhet be, mert ahhoz a másik fajta médiumításhoz az ő lényének egy más rétegét kellene felhasználni. A fizikai és félfizikai médiumításhoz majdnem kizárólag a periszprít erői, a felsőbb világból pedig ilyen hüvelyeknek az erői használatnak fel. Ezeknek az erői belevegyítettnek az anyagi természet erőibe és a médium periszprítjén keresztül bizonyos fokú elektromosságot véve föl, jöhetnek létre az ilyen fizikai jelenségek.

Ha a cél magasabb rendű, pld. ha magasabb szellemek úgy találják, hogy az emberek között lábrakapott bizonyos elferdült felfogást a helyes útra kell terelniük (mint ahogy p. o. a mai korban az anyagelvű tudomány művelői nagy mértékben elhajoltak a hittől, akiken tehát a hit fluidján keresztül nem lehet segíteni, hanem csak a fizikai fluidokon keresztül, mert lehetnek értelmileg értékes egyének, akik a hitüket elvesztették, azonban meggyőződésre mégis vágyakoznak), az ilyenek érdekében a magasabb szellemek az ő akaratukat ilyen hüvelyekbe beleadva, összekapcsolják azt a médium periszprítjével, ezen keresztül a természet erőiből erőt vonnak ki, s azt a maguk céljaira felgyűjtve felhasználják azoknak a jelenségeknek a létrehozására, amelyeket előidézni akarnak.^{1*}

(Részlet a „Titkos tanítások-I. c. műből)

¹ * Megjegyzem azonban, hogy nem mindent lehet, amit az emberek, vagy szellemek előidézni kívánnak ; ez a magyarázata annak, hogy nem minden meggyőződést lehet megszerezni, még ha a legjobb akarat van is meg erre nézve úgy az emberekben, mint a szellemekben, mert igen sokszor hiányosak a lehetőségek a kivitelre.